

مقدمه

¹ یعقوب، که غلام خدا و خداوند عیسی مسیح است، به دوازده سبط که پراکنده هستند؛ خوش باشید.

امتحان ایمان شما را صبور می‌کند

² ای برادران من، وقتی که در تجربه‌های گوناگون مبتلا شوید، کمال خوشی دانید؛ ³ چونکه می‌دانید که امتحان ایمان شما صبر را پیدا می‌کند. ⁴ لکن صبر را عمل تام خود باشد، تا کامل و تمام شوید و محتاج هیچ چیز نباشید. ⁵ و اگر از شما کسی محتاج به حکمت باشد، سؤال بکند از خدایی که هر کس را به سخاوت عطا می‌کند و ملامت نمی‌نماید، و به او داده خواهد شد. ⁶ لکن به ایمان سؤال بکند، و هرگز شک نکند. زیرا هرکه شک کند، مانند موج دریاست که از باد رانده و متلاطم می‌شود. ⁷ زیرا چنین شخص گمان نبرد که از خداوند چیزی خواهد یافت. ⁸ مرد دودل در تمام رفتار خود ناپایدار است. ⁹ لکن برادر مسکین به سرافرازی خود فخر بنماید، ¹⁰ و دولت‌مند از مسکنت خود، زیرا مثل گل علف در گذر است. ¹¹ از آنرو که آفتاب با گرمی طلوع کرده، علف را خشکانید و گلش به زیر افتاده، حُسن صورتش زایل شد؛ به همین‌طور شخص دولت‌مند نیز در راه‌های خود، پژمرده خواهد گردید. ¹² خوشبختی کسی که متحمل تجربه شود، زیرا که چون آزموده شد، آن تاج حیات را که خداوند به محبان خود وعده فرموده است خواهد یافت.

¹³ هیچ‌کس چون در تجربه افتد، نگوید: خدا مرا تجربه می‌کند، زیرا خدا هرگز از بدیها تجربه نمی‌شود و او هیچ‌کس را تجربه نمی‌کند. ¹⁴ لکن هرکس در تجربه می‌افتد، وقتی که شهوت وی او را می‌کشد، و فریفته می‌سازد. ¹⁵ پس شهوت آبتن شده، گناه را می‌زاید و گناه به انجام رسیده، موت را تولید می‌کند. ¹⁶ ای برادران عزیز من، گمراه مشوید! ¹⁷ هر بخشندگی نیکو و هر بخشش کامل از بالا است، و نازل می‌شود از پدر نورها، که نزد او هیچ تبدیل و سایه گردش نیست. ¹⁸ او محض اراده خود ما را به وسیله کلمه حق تولید نمود، تا ما چون نوبر مخلوقات او باشیم.

کنندگان کلام باشید نه فقط شنوندگان

¹⁹ بنابراین، ای برادران عزیز من، هرکس در شنیدن تند، و در گفتن آهسته، و در خشم سُست باشد، ²⁰ زیرا

¹ James, a servant of God and of the Lord Jesus Christ, to the twelve tribes which are scattered abroad, greeting. ² My brethren, count it all joy when ye fall into divers temptations; ³ Knowing this, that the trying of your faith worketh patience. ⁴ But let patience have her perfect work, that ye may be perfect and entire, wanting nothing. ⁵ If any of you lack wisdom, let him ask of God, that giveth to all men liberally, and upbraideth not; and it shall be given him. ⁶ But let him ask in faith, nothing wavering. For he that wavereth is like a wave of the sea driven with the wind and tossed. ⁷ For let not that man think that he shall receive any thing of the Lord. ⁸ A double minded man is unstable in all his ways. ⁹ Let the brother of low degree rejoice in that he is exalted: ¹⁰ But the rich, in that he is made low: because as the flower of the grass he shall pass away. ¹¹ For the sun is no sooner risen with a burning heat, but it withereth the grass, and the flower thereof falleth, and the grace of the fashion of it perisheth: so also shall the rich man fade away in his ways. ¹² Blessed is the man that endureth temptation: for when he is tried, he shall receive the crown of life, which the Lord hath promised to them that love him. ¹³ Let no man say when he is tempted, I am tempted of God: for God cannot be tempted with evil, neither tempteth he any man: ¹⁴ But every man is tempted, when he is drawn away of his own lust, and enticed. ¹⁵ Then when lust hath conceived, it bringeth forth sin: and sin, when it is finished, bringeth forth death. ¹⁶ Do not err, my beloved brethren. ¹⁷ Every good gift and every

خشمِ انسان عدالت خدا را به عمل نمی‌آورد.²¹ پس هر نجاست و افزونیِ شرّ را دور کنید و با فروتنی، کلامِ کاشته شده را بپذیرید، که قادر است که جانهای شما را نجات بخشد.²² لکن کنندگانِ کلام باشید نه فقط شنوندگان، که خود را فریب می‌دهند.²³ زیرا اگر کسی کلام را بشنود و عمل نکند، شخصی را ماند که صورت طبیعیِ خود را در آینه می‌نگرد.²⁴ زیرا خود را نگریست و رفت و فوراً فراموش کرد که چطور شخصی بود.²⁵ لکن کسی که بر شریعتِ کاملِ آزادی چشم دوخت، و در آن ثابت ماند، او چون شنونده فراموشکار نمی‌باشد، بلکه کننده عمل، پس او در عمل خود مبارک خواهد بود.²⁶ اگر کسی از شما گمان برد که پرستنده خدا است و عنان زبان خود را نکشد، بلکه دل خود را فریب دهد، پرستش او باطل است.²⁷ پرستش صاف و بی‌عیب نزد خدا و پدر این است: که یتیمان و بیوه‌زنان را در مصیبت ایشان تفقد کنند، و خود را از آلائش دنیا نگاه دارند.

perfect gift is from above, and cometh down from the Father of lights, with whom is no variableness, neither shadow of turning.¹⁸ Of his own will begat he us with the word of truth, that we should be a kind of firstfruits of his creatures.¹⁹ Wherefore, my beloved brethren, let every man be swift to hear, slow to speak, slow to wrath:²⁰ For the wrath of man worketh not the righteousness of God.²¹ Wherefore lay apart all filthiness and superfluity of naughtiness, and receive with meekness the engrafted word, which is able to save your souls.²² But be ye doers of the word, and not hearers only, deceiving your own selves.²³ For if any be a hearer of the word, and not a doer, he is like unto a man beholding his natural face in a glass:²⁴ For he beholdeth himself, and goeth his way, and straightway forgetteth what manner of man he was.²⁵ But whoso looketh into the perfect law of liberty, and continueth therein, he being not a forgetful hearer, but a doer of the work, this man shall be blessed in his deed.²⁶ If any man among you seem to be religious, and bridleth not his tongue, but deceiveth his own heart, this man's religion is vain.²⁷ Pure religion and undefiled before God and the Father is this, To visit the fatherless and widows in their affliction, and to keep himself unspotted from the world.